

І ЧОМУ МОВЧАТЬ ФАРМЕРСЬКІ НАЙМИТИ?

Роч Персі, Саск.

Прочитав я статтю в "Українських Робітничих Вістях" з дня 4. лютого н. р. під загальним заголовком "Чому мовчать фермерські наймити?"

І відповісти заходять питання — чому? Невже ж нам так добре поводитись, як може за розбіжностями так багато грошей, що не хочемо числитися з робітниками фабрики та робітниками ліса?

Час товариші і нам заговорити на сторінках нашої преси, в яких гараздах ми проживаємо, та яку кривду заподівають нам фермерські наймити.

Я перший працюю за 815 на місяць. В осені, коли фермер годив мене до роботи, казав, що не може більше платити тому, що немає багато роботи. Він казав, що "сондей еври дей". Але тепер, коли я виробив вже чотири місяці, а переконаний, що то за "сондей еври дей". Тут немає неїди ніякої треба робити кожного дня від ранку до пізної вночі коло тлоїв, сіна та солому воїти і все те за 15 долларів на місяць.

Та я ще себе зачислю до цаєливих, бо я отримую хоч ту мізерну платню. А то в суєдві працюють робітники лише за 10 і не отримують ні якої платні, а цей фермер, що в нього працюю, частенько мені припомінає за тих робітників, що працюють лише за 10.

Жаль йому, що платити мені в той час, коли його суєдві мають безплатних робітників.

Подумайте товариші, в крайній добробуту ми мусимо працювати від ранку до пізної ночі за саму цю.

Товариші робітники різні! Чи ж не сором нам, щоб ми давали себе так ганьби взискувати багатим фермерам і мовчати в той час, коли робітники фабрики і робітники ліса зводять боротьбу зі своїми баронами, борються за більшу платню?

Час настав, товариші, щоб

і ми піднесли свій ключ до організації, до боротьби за більшу платню, за кращі умовини праці, за краще трактовання. Товариші! Я новину у "Воркери" з дня 1 березня, що на дистриктовій конференції Індустріальної Юні Робітників Ліса, яка відбулась у Порт Артур дня 2 лютого делегати рішили, щоб зреагувати юнію так, щоб вона охопила ширини коло робітників, а також щоб організували робітників рілі. Товариші робітники по фармах! Ви чуєте, що робітники ліса подають нам дружню руку і кличуть нас ставати разом із ними та спільним силами боротися за кращу платню, за кращі умовини праці.

Ми повинні привитати таку радісну вістку та закликати: Хай живе Індустріальна Юнія Робітників Ліса і Землі! Щоб здійснити цей клич, кожний робітник рілі повинен стати членом повиде агаданой юнії та іслати делегатів на конференції, що відбудеться на 6 квітня цього року в Порт Артур. Товариші делегати у Порт Артур зробіть правильний крок в справі організування в одну юнію робітників ліса і землі.

Тому, що для робітників, які працюють ціле літо на рілі, той мізерний зарібок чин не вистарчає на прожиток на цілу зиму і вони мусять шукати праці в лісі.

Товариші робітники рілі, абирайте слово в цій справі, вискажіть, як то шалено взискують нас власний землі. Написати, кілька знаходиться таких робітників, що працювали по 2 і 3 місяці а не дістали ніякої платні і то через літа.

Нішті, хай анають робітники ліса і фабрики, як то ми на піг голодні мусимо працювати кожний день без відпочинку.

Отже до діла робітники рілі, діло для нас рішаче, зараз прийшла черга на нас.

Робітник рілі.

для наших інтересів, а саме: щоб не зменшити вашої зарібнотньої платні. На цьому й закінчився мітінг і все розійшлося домі.

Чи чуєте ви робітники, що працюєте в Abitibi Power and Paper Mill Company, чиї інтереси обороняє "ваша" юнія? Ви бачите, як жаліє вас "ваша" компанія тоді, коли ви не маєте куска хліба і мусите в голоді та холоді коротати свій вік? Чи знаєте, що остається тепер вам до виконання?

Ранше, чи пізніше, вам не минути робітничої організації,

бо ваше місце лиш в ній. Не майте страху перед цим, щоб вас відправляли поодично від роботи, бо вони відпродадять вас всіх разом і не будуть мати страху перед вами. Відправлять вас тому, що ви не організовані в дісно робітничі ряди, тому, що слухаєтесь ще тих, які хочуть жити з вашої тяжкої праці.

Кінче вашім стражданням буде лиш тоді, коли ви всі станете під червоною, кров'яною змоцненою прапор і разом епільно відете боротьбою проти капіталістичного насильства! І. К.

РОБІТНИКИ САМІ СЕБЕ ГОНЯТЬ В РОБОТУ.

Віннігер, Ман.

Як минулої так і цієї зими трудно знайти роботу, а головно в місті. Скрізь, де б то не було, вичитують із часописів скільки разів з безробітних. Правила, ті що зараз мають якусь роботу, так працюють понад сили, а щоб їх боє віддалити від праці, вони роблять один наперед другого, щоб в той спосіб істеркати при праці. Капіталістам ходить о зиск, о своє збагачення, а не о те, щоб робітник заробив на життя. Тому то тепер зимою роблять робітники коло таких робіт, які є для капіталістів необхідні.

Часто трапляється, що в роботі робітник робітника підганяє. Багато а них не дивляться на те, що в кому над ними кричати, вони самі же йому помагають. Та роблять вони тому, що не в евідомі того, що хоч би робітники як багато робили, а то й життям налаждали, то коли роботодавцеві захочеться, він віддалить робітників від роботи, скаже просто, що не має роботи і кінець. Я сам давно робив, а вже не роблю.

В середині лютого став я з тяжким трудом робити на сі-парській ярді коло чищення треки. Не тільки я один, але більше нас в той час стало до праці. Усіх разом було около 10 робітників. Тут я з ніким не вдавася в розмову, бо не було часу, ні в роботі, ні вночуді, бо всього пів години часу було визначено на обід. Кожний годливий скоро здав свій лонг, а хоч словами переконувались, та на ріжні теми, з яких я ні знав, що ті робітники не цікавилися робітничим рухом, а в більш релігійними фанатиками.

Робив я так через пару днів та не довго, бо якийсь сонце показалося і почав сніг топтисся. Тут поміж собою почали говорити робітники, що компанія

багато відправило робітників, а лишє кільканадцять остаеться. Сами того дня кожний майже в найбільшім напруженно робив, щоб приодобити босови, щоб осталися на доше. Годі собі уявити, який був той день. Того дня вивозувано грудки збитого льду зі снігом на міст над рікою. Звичайно, коли снігу нагужено, робітники скоро заходили до двох кар, що були призначені для тих робітників, і заїжджали потюгом на призначене місце. Ще машина не стала, як панський наганяч скричав і вже робітники вискакували і один за одним бігли, задихуючись, на свою призначену флет кару.

Щоб скоро вигнати сніг, так і я одного дня біг, а задихавшись, почав пошліти бігти. Аж тут нараз здоганяє мене котрійсь з робітників і кричить:

— Уступай з дороги, а то тебе депанеє як старик, а за те будеш бити.

Ничого й йому на це не відповідав, лише уступив, та подумав собі: — Чи довго зможе ти так бігати? Та чимало подібних, таких найдеться між нами робітниками? Справді, що багато найдеться таких не-е-е-свідомих і несовісних.

Вечером перед 5.30 год. виходить саме тайм кіпер і видає картки, що немає роботи. Тай більше чим половина з нас зістали відложені від роботи. Не знаю, чи остався той, що так скоро може бігати? А хоч би й остався, то не знав він того, що інші одних прогонять, а антра і він опиниться без роботи.

Отже робітники, нам треба застановитися на тим і не переганяти один одного, бо над нами в кому кричати і в кому наш силі взискувати й тому нам треба боротися проти спід-ні систем.

Робітник.

Т-КА ЗЕНЬ ПРОВОЛЯЛА В НАС НА МІТІНГУ.

Оттава, Онт.

На припоручення Центрального Комітету Жіночої Секції до нас приехала організаторка т-ка Анна Зень.

Вона була в нас 2 дні, 23 і 24 січня. Першого вечора т-ка Зень мала спільні наради з зарядом відділу Жіночої Секції і з зарядом відділу ТУРФДім. Насамперед т-ка Зень дістала інформацію про хід і працю нашого відділу Жіночої Секції, а опісля дала нам іказівки, як деще провадити організаційно-освітню працю серед членкинь. Т-ка Зень завважала, що колючо потрібно видавати стінну газету, яка підготвила-б товаришок на роборок та дискусачок до журналу "Робітничі".

Т-ка Зень дала нам багато і інших повчачоих іказівок щодо організації праці, за що ми повинні бути нашій організаторці т-ці Зень щиро вдячні.

Організаторка казала, щоб товаришки колючо читали статті з робітничих газет на тему дня, бо це дуже потрібно для кожної членкині знати про тепершній події.

Другого дня, 24. січня, відбулося масове віче. Т-ка Зень говорила на тему, чому жінки повинні організуватися. Вона

сказала, що тому жінки повинні організуватися, щоб знати як капіталістична класа визискує жінку робітницю за таку платню і довгі години праці, та як проти цього визиску боротися.

Потім агадала т-ка Зень про Паризьку комууну, де жінки робітничі завоювали боролісь разом зі своїми товаришами проти епільного ворога.

Таксамо заговорила т-ка Зень про життя жінок-робітниць в Радизькому Союзі. Там робітничі беруть активну участь wraz з робітниками в соціалістичному будівництві країни. Жінки робітничі в Німеччині боролісь завоювати на барикадах 1 травня м. р. Т-ка Зень переповіла про жінок робітниць в західній Україні та Буковині і взагалі про життя й визиск жінок робітниць по усіх капіталістичних країнах.

Так хто був присутний на цім вічу, той багато скористав. Т-ка Зень говорила дуже популярно і річиво. На прикінці своєї промови т-ка Зень вивадила присутних робітниця, щоб вступили в ряди нашої організації, та працювали спільно на краще буття для наших дітей.

На жаль, наші оттавські жінки робітничі це не зрозумили, що таке організація, та що зна-

ОСЬ ЧІЙ ІНТЕРЕСИ ЗАСТУПАЄ "ВАША" ЮНІА.

Еспанола, Онт.

Стаття моя відноситься взагалі до робітництва, яке ще до сі належить до буржуазних юній, а окрема до тих робітників паперової індустрії, що належать до "International Brotherhood Pulp Sulphite and Paper Mill Workers".

З приводу цього, що прийшло мені бути наявним свідком страїної нужди місцевого робітництва, яке входить в склад робітників паперової індустрії і яке належить до повиде агаданой юнії, почувався до обов'язку висловити частину цієї кривди і несправедливости на сторінках "U.P.B."

Всім, хто лиш читає "U.P.B.", було відомо про це, що з початком нового року мала виступити до боротьби вся паперова індустрія.

З ким і за що вона мала виступити до боротьби не має потреби мені розсучувати, бо кожний робітник про це знає, що боротьба мала відбуватися з великими фірмами, які запо-требовують папір, а цілі їхньої боротьби осноувались на тому, щоб здобути, як найбільше аиску. До цієї заповіді, яку ого-лошували "U.P.B.", мені остаеться лиш сказати, що все те вже виконано.

Компанія вивішла на страйк і веде боротьбу за збільшенням капіталу.

Що сталось з робітниками, які працювали в папірні?

Боси і формани шляхують фабрики, а всі решта відправили на "спочивок", бо зараз не потрібні вони нікому.

Чому ж боси і формани не відправили?

паний. Найперше скликала мітінг і давай-вести "боротьбу". Дня 5. січня, скликано перший мітінг, на якому проголошено, що компанія відликає працю робітникам аж до дня 1 березня 1930 р. На цьому самому мітінгу також обговорено справу про це, чи ставити вимоги до компанії, щоб вона згодилася пустити одну машину і дала змогу виробити кожному робітникові по два дні в тиждень, чи "страйкувати". Роздуміться, що зараз було кілька босівських пропозицій, щоб не іти до праці по два дні, але щоб "звонити боротьбу" за повний тиждень, себто шість днів. Згода, всі кликали, — добре! Будемо боротися до кінця! Відтак проголошено мітінг закріпті.

Дня 18. січня проголошено другий мітінг.

Хто-ж був на цьому мітінгу? Було багато. Приїжджав навіть самий організатор аж з Торо, приїжджав боротися за "робітничі інтереси". Він пояснював робітникам, що "аж тепер" настав вже той час, в коному робітники "мусять" воювати з компанією, бо вона звонить боротьбу не для того, щоб полішити свою долю, а щоб "полішити долю робітників".

Дальше говорив він ось що: — Ви кажете, знаєте, що колючо коштував один тон паперу? А знаєте ви скільки він сьогодні коштує? Коли не знаєте, то я вам скажу, що майже так два рази, як колюче. Отже-ж тепер самі бачите в чому діло. Без преси, книжки і оголошення коштують тільки грошей, як і колюче, а папір від компанії, беруть вони за півдармо... Думаю, що тепер мене ще деще зрозумієте і не тільки, що будете для компанії співчувати, але й самі можете звонити боротьбу, бо все це робиться лиш

Спеціальне Обниження Цін -- НА -- СУБОТУ 8-го БЕРЕЗНЯ у всіх Сейфвей Сторах у Вінніпегу і Трансконі

- Масло Гайвей Чойс Крімері 2 ФУНТИ — — — 77Ц
Кечуп Гайнз — у великих фляшках 2 ФЛЯШКИ ЗА — — 43Ц

- ШІРІФС МАРМАЛЯДА, пайнелл і помаранчова 12-унц. слоїн — 19Ц
ФЕНСІ БІЛИЙ РИЖ, Комет бренд, 2-фунт. картони 1 за — 19Ц
ФЕНСІ ЖОВТАВИЙ РИЖ, Комет бренд, звичайний 13-ий сайз — 19Ц
ГАЙВЕЙ ЧАЙ фунтова пачка за — 49Ц
ХЛІБ білий або разовий 16-унцовий бохонець — 06Ц
МУКА СЕЙФВЕЙ 7-фунтовий мішечок — 33Ц
МУКА СЕЙФВЕЙ 24-фунтовий мішечок — \$1.09
САЛАТА, великі тверді головки 2 за — 17Ц
СЕЙФВЕЙ НАВА один фунт за — 53Ц
БІСКЕТИ, Шоколат Поф, Венілла бар, Маршмалов топ, 1 фунт за — 29Ц
КУКУРУЗА, Барс Атом Голд, Стандард Кросбі, ч. 2 бляшанки, 2 за — 35Ц
МОРЕЛІ, Моногрем Чойс, в ч. 2 бляшанках 2 бляш. за — 45Ц
РАКИ (Лобстер) в ч. 1/2 бляшанках 1 бляшанка за — 34Ц
СОДА БІСКЕТИ, 25-цент. пачки 1 пачка — 19Ц
ПОФФЕД ГВІТ 2 пачки за — 25Ц
МІТЛИ, Звичайна ціна по 59 ц. в суботу за — 29Ц
СТРІНГЛЕС ФАСОЛІ, добірні Італійські 2 бляш. за — 39Ц
ЛИКВИД ВЕНІР, в 12-унцових фляшечках 1 за — 42Ц
ГОЛДЕН. НОТ ОРІХОВЕ МАСЛО 1-фунтова бляш. за — 18Ц
ЦУКОР 10 фунтів — 56Ц

Safeway Stores Limited

чить епільна праця. Вони не хочуть врити, що вони йдуть самі проти себе й роблять кривду собі та своїм дітям, коли вони не вступляють до робітничої організації. А. Ч. К.

ЧИТАЙТЕ РОБІТНИЧУ ЛІТЕРАТУРУ

Накладом Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім видано дві прекрасні брошури під назвою "ЗИМІВЛЯ НА СТУДЕНІЙ" і "СИЛА ДУЖОГО". Першу написав Д. Мамін-Сибір'як, а другу Джек Лондон. Це прекрасні оповідання, а також обі книжочки з ліо-страїями.

Ціна на них дуже приступна, бо тільки 10 ЦЕНТИВ за одну брошуру. Хто замовить більшу скількість, дістане 20 процент опушту.

Понише містимо кат з прощури "Зимівля на Студеній", що є на окладщині.

Замовлення присилайте разом з грішми на адресу: THE UKRAINIAN LABOR-FARMER TEMPLE ASSOCIATION, Cor. PRITCHARD and MCGREGOR STREETS, WINNIPEG — — — MANITOBA